

Mikkjal Sørensen, lögtingsmaður:

Kreppan í Vági má loysast nú

»Fólkið í Vági og í sunnaru helvt av Suðuroynni kann undir ongum umstøðum góðtaka, at virki og skip ikki skulu geva arbeiði fyrr enn kanska einaferð í juli,« sigur javnaðartingmaðurin, ið saman við øðrum mælir til at fáa eitt felag sett á stovn, ið kann reka virkið og skipini

Ikki er ilt at skilja, at eingin serligur hýsur er á vágbingum og yvirhøvur fólki í sunnaru helvt av Suðuroynni, nú einki arbeiði er í Vági, og útlitini fyri nøkrum eru at kalla versnandi dag frá degi.

Fyrst tíðindini um, at P. Polarfrost fór á húsagang, og at virki mátti latast aftur og teir triggir trolararnir máttu leggjast.

Síðani tíðindini um, at einki garanti – hvørki frá landsstýri ella øðrum – kundi verða givið fyri, at skipini ella um ikki annað fiskiloyvini kundu verða verandi í Vági.

Og nú seinast tíðindini um, at virki og skip móguliga skulu liggja still til einaferð í summar, uttan at nakar móguleiki er fyri, at nakar kann leiga ella gera nakað sum helst fyri at fáa hjólini so frægt at mala aftur, at tað um ikki annað

kundi geva nøkrum fólki um arbeiði.

Niðurringdur

»Aftan á tíðindini í útvarpinum týskvöldið, har sagt varð at einki kundi henda fyrr enn einaferð í juli, varð eg uppringdur av einari rúgvu av fólki, ið vildu hava okkurt at henda í málinum,« sigur Mikkjal Sørensen í Porkeri, ið situr á tingi fyri javnaðarflokkin.

Hann sigur, at hann heldur ikki kann sláa seg til tols við, at einki verður gjørt við hetta mál, ið ikki er nakað smámál, men eitt av teimum heilt álvarsligu stórmálum.

»Vit mugu fáa sett eitt felag á stovn, ið kann leiga ella yvirtaka virkið og skipini, so arbeiðið kann vera aftur at fáa hjá fólkinum her,« sigur hann í eini viðmerking við Sos-

ialin. »Eg kann ikki góðtaka, at skifurætturin skal kunna leggja ein heilan bý lannan í so langa tíð, sum tað nú ljóðaði kundi fara at ganga, áðrenn nakað kundi fáast í gongd aftur.«

Tosað við landsstýri, banka og verkafeløg

Mikkjal Sørensen hevur heldur ikki ligið á talu síðuni, men hevur tosað við landsstýrismannin Thomas Arabo, ið segði seg vera positivt sinnadan fyri einari loysn, so gongd kundi koma á aftur suðuri í Vági.

Mikkjal Sørensen, javnaðartingmaður í Suðuroy: »Loysn má finnast á kreppuni í Vági beinanvegin. Her er einki at bíða eftir.«

Somuleiðis hevur Mikkjal Sørensen í gjár tosað við Sjóvinnubankan um málið.

»Tað varð einki lovað mær har, men bankin visti seg at hava fatan fyri støðuni, og varð har hildið, at tað mátti bera til at fáa virkið og skipini í gongd aftur. Sum eg skilti á Sjóvinnubankanum, var har áhugi fyri at finna eina góða loysn á hesum málinum,« sigur Mikkjal Sørensen.

Somuleiðis hevur hann sett seg í samband við

arbeiðsmanna- og arbeiðskvinnufeløgini í Vági, so tað skal verða gjørligt at skipa fyri nøkrum, so tað kann koma at ganga skjótari at fáa lív í aftur uppsteðgaða samfelagið í Vági.

»Fáa vit eitt felag stovna sum skjótast, ið kann taka sær av at reka bæði virkið og skipini, kann bera til at fyrbyggja tí stóra skaða, eitt stórt arbeiðsloysi kann fáa á samfelagið í sunnaru

helvt á Suðuroynni,« sigur Mikkjal Sørensen. »Her er ikki talan um at arbeiða innan fyri eina ella aðra tíðarrámmu, men at fáa gongd á aftur beinanvegin, so kreppan kann verða loyst nú!«

hj.

Fólkið fær ikki goldið

At so mong nú ganga arbeiðsleys í Vági og yvirhøvur í sunnaru helvt av Suðuroynni, merktist ikki minst hjá peningastovnunum, ið m.a. eiga nógvan pening í sethúsum.

Síðani 1990 er rávøran til virkið í Vági minkað, og at virkið nú læt aftur og teir triggir ísfiskatrolararnir vórðu lagdir, var bert toppurin av tí heila, ið hevur verið undir uppsigling í eina tíð, hóast tað tókst koma sera dátt á fólkið har suðuri, at virkið skuldi lata aftur so knappliga og uttan nakra ávaring.

»At fólkið eiga nakað av peningi, er ein vaksandi trupulleiki,« verður sagt frá Suðuroyar Sparikassa, ið letur sethúsalán til at kalla øll hús, ið verða bygd í Suðuroynni. »Vit merkja væl, at fólkið ikki hava ráð og ikki eru før fyri at gjalda rentur og avdrög, og støðan er sera álvarslig.«

Frá Suðuroyar Sparikassa verður sagt, at um talan er um fólkið, ið annars frammanundan ikki hava havt trupult við at svara sínar skyldur, verður gjørd avtala um, at fáa tað útsett,

til kanska fólkinu verða betri gjaldfør.

Tað sama tykist eisini

gera seg galdandi hjá hinum peningastovnunum, skilir Sosialurinn. Alla-

staðni merktist, at fólkið ikki hava pening at gjalda við, og allastaðni nýðast pen-

ingastovnar og fólkið at rætta seg eftir tí.

hj.